

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, כדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישראל, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספרי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם ארנ"י מתיחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם ארנ"י אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "הושע" – פרק יא

א כי נער ישראל ואהבהו וממצרים קראתי לבני: ב קראו להם כן הלכו מפניהם לבעלים יזבחו ולפסלים יקטרו: ג ואנכי תרגלתי לאפרים קחם על-זרועתיו ולא ידעו כי רפאתים: ד בחבלי אדם אמשכם בעבתות אהבה ואהיה להם כמרימי על על לחיהם ואט אליו אוכיל: ה לא ישוב אל-ארץ מצרים ואשור הוא מלכו כי מאנו לשוב: ו וחלה חרב בעריו וכלתה בדיו ואכלה ממעצותיהם: ז ועמי תלואים למשובתי ואל-על יקראהו יחד לא ירומם: ח איך אתנך אפרים אמגנך ישראל איך אתנך כאדמה אשימך כצבאים נהפך עלי לבי יחד נכמרו נחומי: ט לא אעשה חרון אפי לא אשוב לשחת אפרים כי אל אנכי ולא-איש בקרבך קדוש ולא אבוא בעיר: י אחרי יהוה ילכו פאריה

יִשְׂאֵג כִּי־הוּא יִשְׂאֵג וַיַּחֲרְדוּ בָנִים מֵיָם: יא וַיַּחֲרְדוּ כְצִפּוֹר
מִמְצָרִים וּכְיוֹנָה מֵאֶרֶץ אֲשׁוּר וְהוֹשִׁבְתִּים עַל־בְּתִיָּהֶם
נְאֻם־יְהוָה:

ספר "הושע" – פרק יב

א סִבְבֵנִי בְּכַחַשׁ אֲפָרַיִם וּבְמַרְמָה בֵּית יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה עַד רֹד
עִם־אֵל וְעִם־קְדוֹשִׁים נְאֻמָּן: ב אֲפָרַיִם רָעָה רוּחַ וְרִדָּף קָדִים
כָּל־הַיּוֹם כָּזָב וְשָׂד יִרְבֶּה וּבְרִית עִם־אֲשׁוּר יִכְרַתוּ וְשֶׁמֶן
לְמִצְרַיִם יוּבַל: ג וְרִיב לַיהוָה עִם־יְהוּדָה וּלְפָקֵד עַל־יַעֲקֹב
כְּדַרְכּוֹ כִּמְעַלְלָיו יֵשִׁיב לוֹ: ד בַּבֶּטֶן עָקַב אֶת־אָחִיו וּבְאוֹנוֹ
שָׂרָה אֶת־אֱלֹהִים: ה וַיִּשֶׁר אֶל־מִלְאָךְ וַיִּכַּל בְּכָה וַיִּתְחַנֵּן־לוֹ
בֵּית־אֵל יִמְצְאוּנוּ וְשָׁם יִדְבַר עִמָּנוּ: ו וַיְהוָה אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת
יְהוָה זָכְרוּ: ז וְאַתָּה בְּאֱלֹהֶיךָ תָּשׁוּב חֶסֶד וּמִשְׁפָּט שָׁמֹר וְקוּה
אֶל־אֱלֹהֶיךָ תָּמִיד: ח כְּנֶעַן בְּיָדוֹ מֵאֲזֵנֵי מְרָמָה לַעֲשֹׂק אָהֵב:
ט וַיֹּאמֶר אֲפָרַיִם אַךְ עָשִׂרְתִּי מִצְּאֵתִי אֲזֵן לִי כָל־יְגִיעֵי לֹא
יִמְצְאוּ־לִי עֹן אֲשֶׁר־חָטָא: י וְאַנְכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם עַד אוֹשִׁיבְךָ בְּאֶהָלִים כִּימִי מוֹעֵד: יא וּדְבַרְתִּי
עַל־הַנְּבִיאִים וְאַנְכִי חֲזוֹן הִרְבִּיתִי וּבֵיד הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה:

יב אִם־גִּלְעָד אֹן אֶךְ־שׁוֹא הָיוּ בַגְּלָגֶל שְׁוֹרִים זִבְחוֹ גַם
מִזְבְּחוֹתֵם כְּגַלִּים עַל תַּלְמֵי שָׁדַי: יג וַיְבָרַח יַעֲקֹב שָׂדֵה אֲרָם
וַיַּעֲבֹד יִשְׂרָאֵל בְּאִשָּׁה וּבְאִשָּׁה שָׁמֵר: יד וּבְנָבִיא הָעֵלָה יְהוֹה
אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וּבְנָבִיא נִשְׁמָר: טו הַכְּעִים אֲפָרַיִם
תִּמְרוֹרִים וְדַמְיוֹ עָלְיוֹ יִטּוֹשׁ וְחָרַפְתּוּ יָשִׁיב לוֹ אֲדָנָיו:

הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל השנה – נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "רזיאל המלאך")
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וח", נוסרי" ויתבוננו ח'סדי י'קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
וכמשמרות נמועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בהעלותך פרק טו)

נ"ך היומי – לימוד כל ספרי נביאים וכתובים במעגל השנה – [עמוד 1107]
